

AFRIKA VERHALE

Waarom het die
Kameelperd 'n lang
nek?

In die begin het die Skepper vir Kameelperd dieselfde bene en nek gegee as al die ander diere; trouens, die Kameelperd lyk soos sommige van die groot wildsbokke soos Eland en Kudu.

Alles was in orde totdat 'n jaar 'n geweldige droogte die land geteister het. Al die diere begin honger word, aangesien die beste weiding geëet is. Al wat oor gebly het, was die bitter klossies van vergeelde terpentyn gras en droë, verkrimpte takkies.

Daar was groot kompetisie tussen die diere en hulle moes elke dag baie kilometers loop tussen voedings gebiede en die paar oorblywende watergate. In tye soos hierdie kon net die fiksste en sterkstes oorleef.

Op 'n dag ontmoet Kameelperd sy vriend, Renoster, op die verskroeide vlaktes waar die stof duiwels dwarrel en die horison in die verskriklike hitte skitter. Hulle trap moeg langs die spoor terug na die watergat, en terwyl hulle loop, kla hulle oor die moeilike tye en die gebrek aan kos.

“Ag, my vriend” sê Kameelperd, “kyk hoe te veel diere hier op die vlaktes soek - al wat hulle doen, is om die oor blywende gras in die stof te trap en tog, kyk na die Akasia Bome daar bo.”

“OOMPHHHH,” sê Renoster. (Hy was - en is nog steeds nie - 'n baie begaafde prater nie.) “Hoe heerlik sou dit wees,” het Kameelperd voortgegaan, “om die boonste takke te bereik, waar die sagte groen blare is.

Nou daar het jy genoeg kos, maar ek kan nie bome klim nie, en ek dink ook nie jy kan nie.”

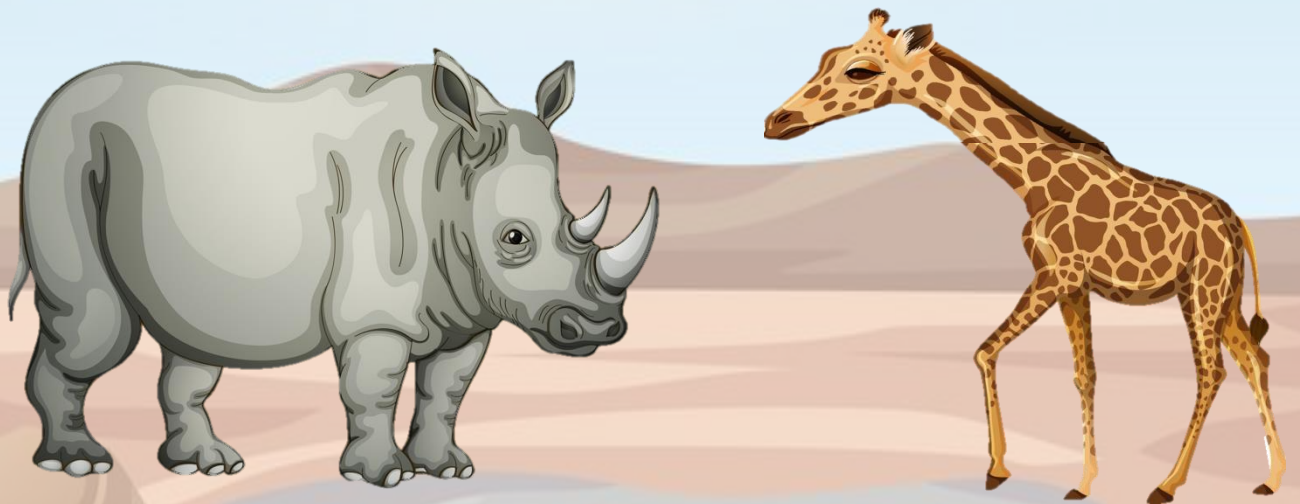
Renoster stem saam en kyk skrefies bysiende op na die pragtige afdak van dik groen blare.”

“Miskien,” het hy gesê. “Kan ons die man-towenaar sien.” Hy staan stil. “Hy is baie wys en kragtig” terwyl hy dink aan 'n droë takkie.

“Wat 'n goeie idee!” sê Kameelperd, “watter kant toe, ou vriend? Dink jy hy kan ons help?”

Die twee vriende het die sonsondergang aan gegaan en stop vir 'n drankie by die modderige watergat.

Na 'n lang en vermoeiende wandeling deur die nag en halfpad deur die volgende dag, het Renoster en Kameelperd uiteindelik die woning van die toordokter gevind en hul probleem verduidelik.

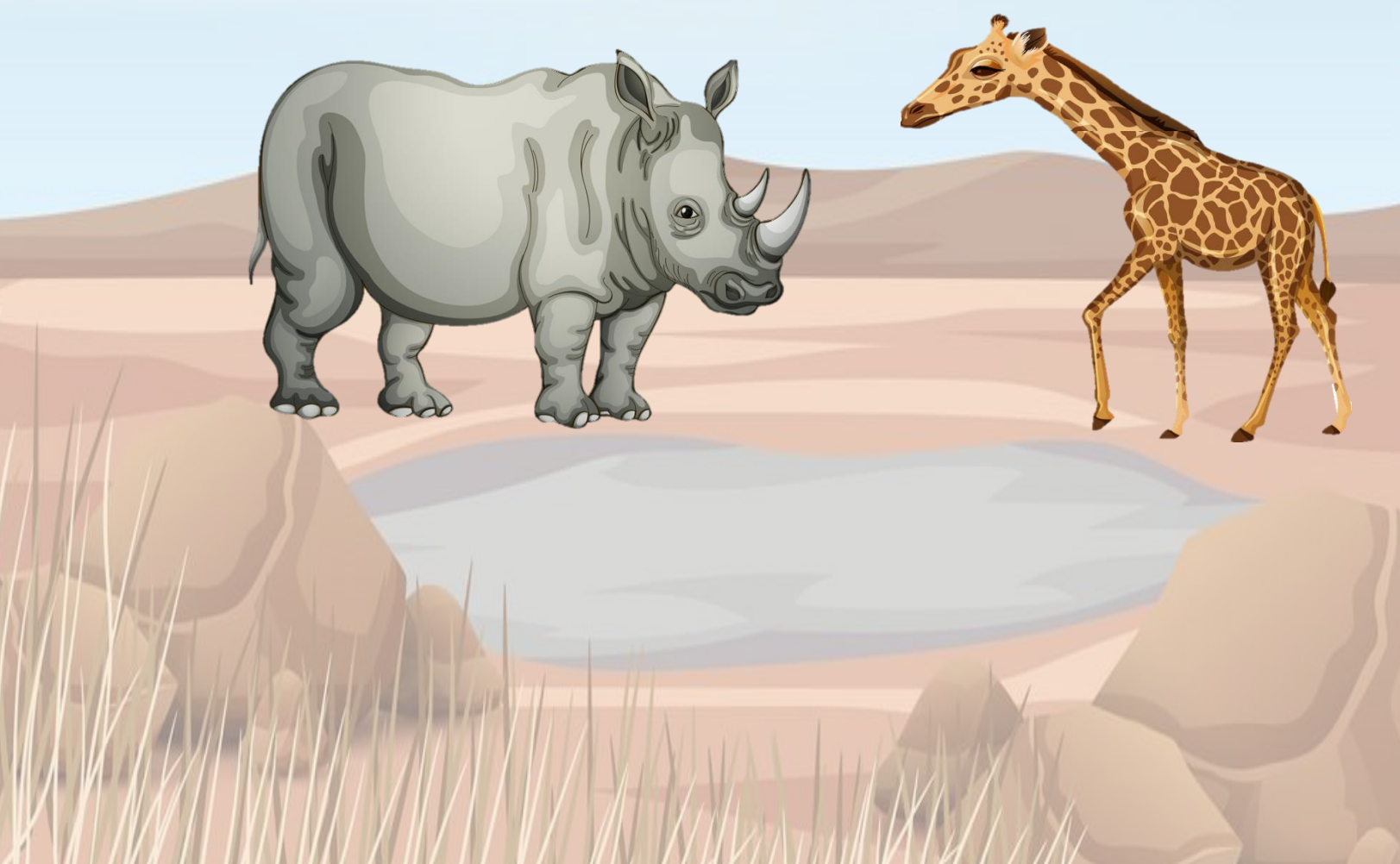

Die man-towenaar lag en sê: 'O, dit is redelik maklik. Kom môre die middag hiernatoe en ek gee vir julle albei 'n towerkruid om te eet.

Dit laat jou bene en jou nekke so lank groei dat jy die boom bo kan bereik!”

Die man-towenaar was besig om sy tower kuns voor te berei,
Kameelperd en Renoster, albei is baie opgewonde, loop hulle
terug na die watergat.

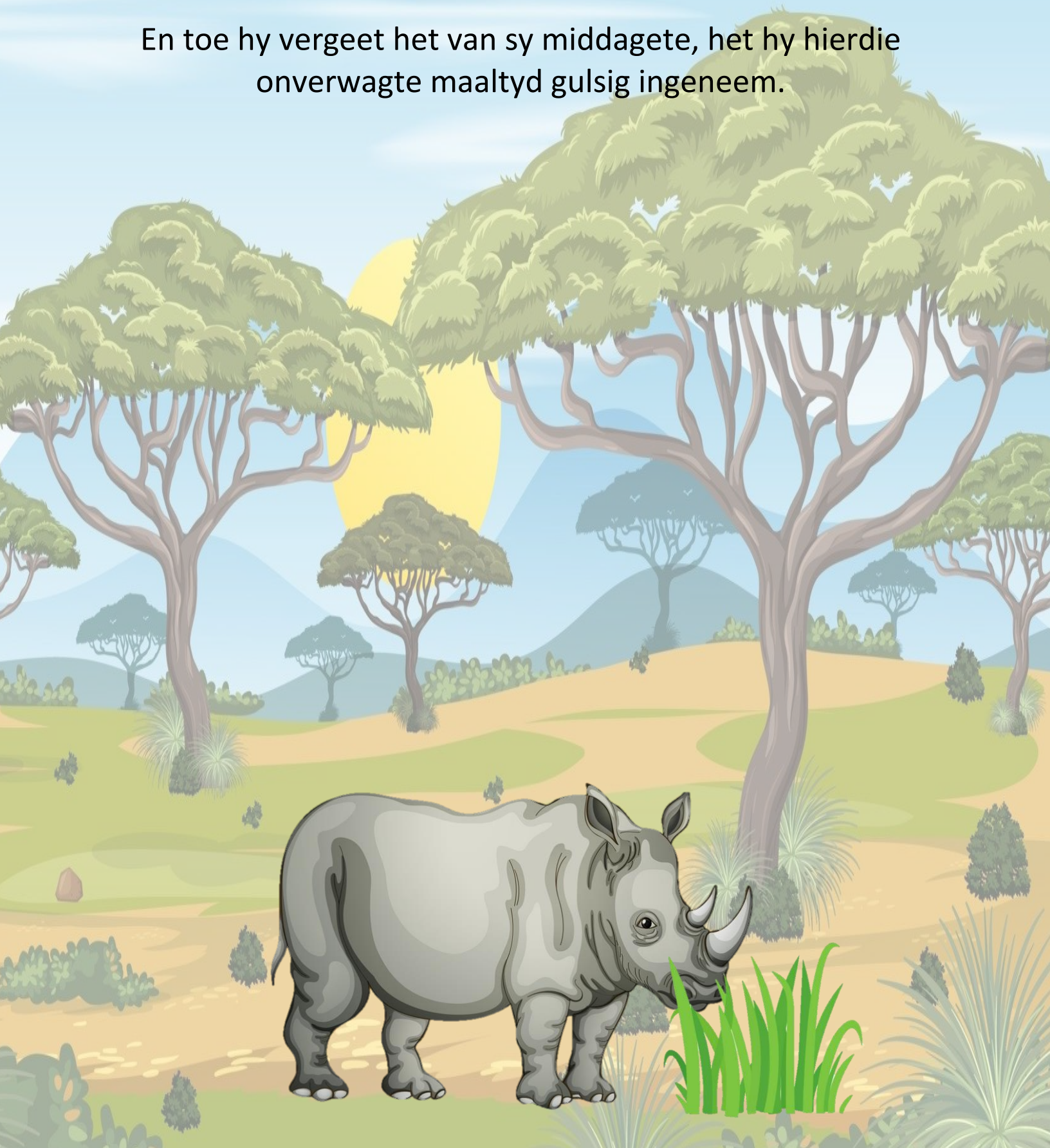

Die volgende dag was net Kameelperd op die vasgestelde tyd
by die toordokter se huis.

Die arme Renoster het mooi groen gras gevind wat die ander diere op die een of ander manier ontgaan het.

En toe hy vergeet het van sy middagete, het hy hierdie onverwagte maaltyd gulsig ingeneem.

Nadat hy 'n geruime tyd gewag het dat Renoster verskyn, het die man-towenaar uiteindelik ongeduldig geword. Hy het vir die Kameelperd al die towerkruie gegee en in die skaduwee van sy huisie verdwyn.

Kameelperd eet hulle almal op en sodra hy klaar is, voel hy die vreemdste tintelende gevoel in sy bene en nek. Hy knipoog. Die grond was al hoe verder weg! Wat 'n snaakse gevoel! Kameelperd maak sy oë toe in half vrees, half duiseligheid. Toe maak hy hulle weer oop.

O, hoe het die wêreld verander! Hy sien hoog in die lug, hy kon myle sien! Hy kyk af na sy lang, lang bene en sy lang, lang nek en glimlag. Die magie het wonderlik goed gewerk. En daar, gelyk met sy oë nie twee tree weg nie, was die dik groen afdak van 'n lang akasia -boom.

Uiteindelik onthou Renoster waar hy veronderstel was om te wees en hardloop vinnig na die hok van die toordokter. Hy was te laat. Hy sien hoe die nuwe lang, elegante Kameelperd na hartelus van die boomtoppe blaai, vry van die kompetisie van al die ander diere.

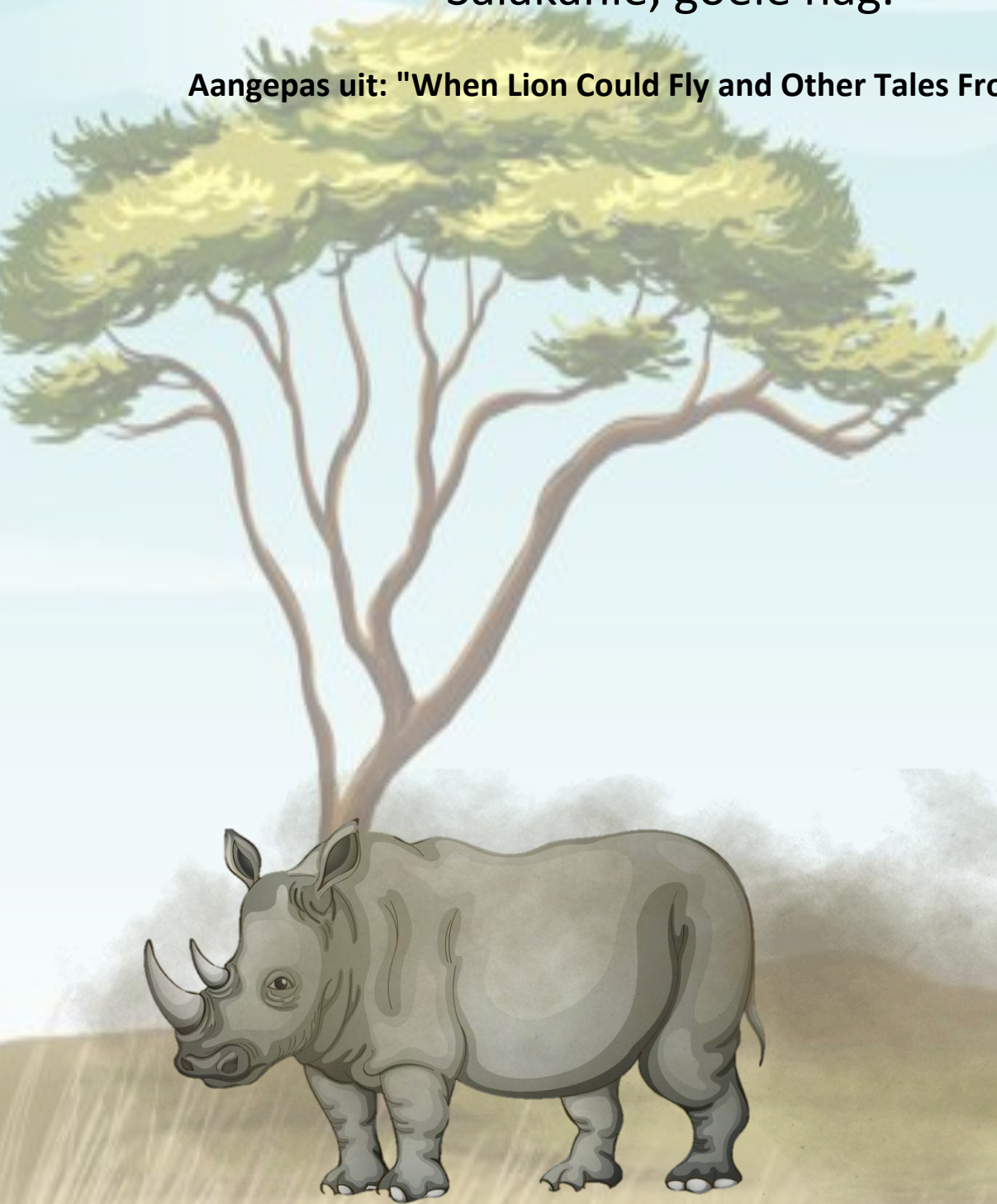
Toe die man-towenaar vir hom sê dat daar geen towerkruid oor
is nie, het Renoster sy humeur verloor en gedink dat die man-
towenaar hom bedrieg het

Hy laat sak sy groot skerp horing en jaag en jaag hom ver in die bos in. Sommige sê dat Renoster tot vandag toe altyd baie sleg is en agtervolg mense wanneer hy herinner word aan die grootste geskenk van die kameelperd, sy lang, pragtige nek.

“Salakahle, goeie nag.”

Aangepas uit: "When Lion Could Fly and Other Tales From Africa."

PRET FEITE

Oor Kameelperde

- Kameelperde kan tot 20 jaar oud word.
- 'n Baba Kameelperd kan binne 'n uur na geboorte staan.
- 'n Mamma Kameelperd is 15 maande swanger.
- Gemiddeld word 16-20 uur per dag bestee aan voeding en tot 60 kg vars blare word geneem.

THINK

DIGITAL ACADEMY

